

Sara Stridsberg
Darling River

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Darling River

Sara Stridsberg

Download now

Read Online ➞

Darling River

Sara Stridsberg

Darling River Sara Stridsberg

Darling River är en både ömsint och sorgsen vidareiktning av Vladimir Nabokovs roman om en äldre mans begär efter en tolvårig flicka. I fyra speglar skymtar Lolitas värld som den ter sig utanför romanen: Dolores Haze färdas genom femtitalets Amerika mot barnsängsdödens och drömmens Alaska; Lo är på resa med sin far i en Buick genom ett öde brinnande landskap och möter sina älskare vid Darling River; en vetenskapsman i Paris försöker förtvivlat få en tillfångatagen aphona att teckna sin burtillvaro; en kvinna som lämnat allt utom en kamera och ett par snövita resväskor lever i utkanten av de förbjudna zonerna, i Svarta Havets slitna turistmiljöer.

Darling River är ett antal våldsamma variationer över det manliga begärets groteska lilla skugga; den fallna Lolita, den åldrande, den födande, den döda, demonbarnet vars bubbelgumsbubblor förstör allting omkring sig. I *Darling River* har flickorna jord i munnen, men de talar ändå.

Darling River Details

Date : Published March 26th 2010 by Albert Bonniers Förlag (first published January 1st 2010)

ISBN : 9789100122683

Author : Sara Stridsberg

Format : Hardcover 328 pages

Genre : Fiction, European Literature, Swedish Literature, Womens, Cultural, Sweden

 [Download Darling River ...pdf](#)

 [Read Online Darling River ...pdf](#)

Download and Read Free Online Darling River Sara Stridsberg

From Reader Review Darling River for online ebook

Fredrik Sjöström says

meh

Tomas Bäckman says

Har en känsla av att en 3 är ett för lågt betyg. Språket är fantastiskt och jag blir sugen på att läsa mer av Sara Stridsberg. I efterhand har jag kommit på att det som gjorde att jag hade svårt för den var att den kändes så borglig... Vad det nu betyder :)

Vladimir says

Sara Stridsberg got the European Union Prize for literature for 2015. After a couple of pages, you will realize that she can write. Her stile is perfect. On the other hand, I do have a problem with the content of the book. It is full of ugly and loathing scenes. I simply don't like the world she created, although I understand what she was trying to achieve.

Linnea Lopez says

Fint språk. Alldeles för lite handling.

Anders Næss says

grotesk och vacker. berättelsen om vetenskapsmannen och apan var vämjelig och fantastisk.

Frank Hestvik says

Written as a kind of parallel piece to Lolita (tho I knew about this connection beforehand, it is so heavily alluded to it should be obvious even to someone as boorish as me). It's beautiful and powerful.

There's several stories being told, all metaphorical af. There's the young child Lo (Dolores) - the Lolita - sleeping with a steady and anonymous stream of older men (who she refers to as 'her brothers') by the riverbank. She lives alone with her largely silent father (a mere "figure" in the book, not a character) - her mother having left or disappeared when she was young - who watches over her and even oversees her in the mud by the river (implying, at least in my mind, that he is also pimping her out, despite his great care for her; for where do these men magically come from?). She contracts some strange and unique disease which makes

her virtually blind and ravages her body. (Lo is also shown as a middle-aged woman, now permanently bedridden from her disease, cared for by her father, and yet still arrested as a child.) Then there is the story of Dolores, told separately from Lo - Lolita as the "young woman" at the end of Nabokov's book. She is pregnant, on her way to Alaska with an older war veteran with "icy blue eyes," a car ride that seem to stretch into infinity (and refers back to the child Lo's nightly car rides with her dad). There is "the mother," some unnamed ghost of a woman drifting across borders and geography without named intent, purpose, or destination, keeping to herself and taking photographs. She mirrors Lo's father in also being a "figure," as opposed to a character.

Finally there is the ape... The story of the scientist and the ape of Jardin des Plantes. This is in my mind the clearest and most weighty story, the most fleshed out one; it is fantastically dark and darkly fantastic. (Which kind of make the other narratives seem a bit pale and simple, like shadowplay. Actually, the paleness of the other stories brings this down to 3.5 stars.) This relationship, between the scientist (the Male) and his caged ape (his Subject), as told from the scientist's point of view - I cannot do it justice with a description, it needs to be felt, it is visceral...

The language: the constantly repeated allusions to, or imagery of, clouds, butterflies, fate, etc. was maybe a bit on the repetitive side (for me). That's really the only lame criticism I could give. Also I read it in the original Swedish, which isn't a language I grew up with, and so I don't have the same feel for it.

Maria Bodin says

Läsningen av Darling River var för mig som när jag förade med min popparkompis och satt sysslolöst stirrande i hens stökiga rum medan hen sminkade sig. Här spetskläanning på golvet, vissna rosor, en dunk överjäst vin, tobak i sängen, kroppsglitter, spegel, paljettbehå... Börjar om. Spetskläanning, rosor, vin, tobak, glitter...

Flickrumsestetiken tolererar jag, den var lyckat äcklig, men boken kändes repetitiv och lite övertydlig. Det jag tyckte bäst om var parallellhandlingen om vetenskapsmannen som lär en apa teckna. Han går där och är ful och stel och tänker på att knulla sin apa när han ligger med en prostituerad och tycker att fittan ser ut som kassler. Hans tafatthet är uppfriskande i en fiktiv värld där till och med en kirurg som ställer diagnos pratar på det här svävande sättet:

"Det är inte möjligt att plocka ut den här svulsten. [...] Hon måste leva med den här defekten som vi lever med våra kroppar så som de kommit till oss. Vi måste försonas med dessa mjuka, känsliga maskiner. Jag tänker på bilden av ett nöjesfält i rörelse och en kyrkogård utan besökare. Livet och döden. Stillheten inne i människan" och så vidare.

Merkurius says

Sara Stridsberg skriver med ett så himla vackert språk att det gör ont i hela mig, och jag tror nog att detta är den mest vackra och rörande bok som jag någonsin läst. Åh, vad fin den är. Känner mig helt mållös.

Sigrid says

fik lidt kvalme men fuck, smuk

Cecilie Sund Kristensen says

Denne bog indeholder et helt fantastisk sprog som gjorde at jeg hele tiden ville havde mere. Stridsberg skriver så poetisk og er så sikker i sit sprog, at det er svært ikke at læse de smukke stykker flere gange. Det eneste jeg kan sætte en finger på, er at historieskiftene af og til var forvirrende og gjorde bogen en anelse svær at forstå.

Jeg elskede de dele om Lo, og det gjorde mig så ked af det, at hun blev fremstillet mere og mere klam. Jeg forelskede mig i hendes verden, og Stridsberg rev nærmest den forelskelse fra mig i den sidste tredjedel af bogen.

Stridsberg er en fantastisk forfatter, og den her bog skal læses. Men man skal give sig tid. Det er ikke en bog man skal ræse igennem. Nogle gange er man nødt til at stoppe op og sluge det man lige har læst.

Kajsa says

Det tog lång tid för mig att läsa den här boken. Jag la den ifrån mig flera gånger, i tron om att det var äcklet som påverkade mig. Att slemmet, varet och dyn var en påminnelse om känslan av Birgitta Trotzigs Dykungens dotter (vilkens berättelse är just en om dyn. Densamma dy som jag gick bort mig i när jag läste Kandre), en bok jag lagt ner och pausat för tillfället. Men det var först efter, och det är nu långt efteråt, som jag förstod.

Av en händelse, och när händelsen väl hade skett, mindes jag att jag redan visste, så fick jag veta att Darling River var en omskrivning av Nabokovs Lolita. Ah! Där har vi det, tänkte jag. Mitt ogillande var just en dold avsmak. Jag har läst Lolita, jag var ung och förstod nog inte (allvaret). Jag vet att jag uppskattade språket och skulle ha fortsatt göra det om jag inte avsa mig allt intresse. Nåväl, det intresset - är fullkomligt oupplösligt förbundet med min tanke om att jag inte orkar läsa berättelser om män. Och för mig, även om Darling D är vår huvudperson, så handlar romanen om män. Den handlar om hur kvinnor löses upp och blir sina inre kroppsvätskor som läcker på utsidan, därför att de måste förhålla sig till dessa män. Den lera som kvinnorna formas utefter.

Det blir lätt så, när en roman endast cirkulerar kring en kvinna och hur hon tvingas förhålla sig till makten, patriarkatet. Hur ensam hon är. Och det är en historia som jag så ofta tappar intresse för. Ja, kanske tar jag i, och visst är Stridsbergs språk alltid en resa - men den här gången tog den mig ingenstans.

Lisa says

Nydelig språk som står i kontrast til grusomheten som blir skildret. Handlingen engasjerte meg allikevel ikke like mye som i Drømmefakultet og Beckomberga.

Wilma says

Hade önskat mer handling även om språket, som väntat, var briljant. Kändes som en något sämre version av Drömfakulteten

Jenny says

<http://wp.me/pYiDX-bC> - review on my blog

Anneli says

While Stridsberg's prose is brilliant as usual, I feel this book lacks some of the crisp clarity and coherence that I found in Drömfakulteten. The ending felt a bit hurried, and I'm not entirely convinced that she made the most out of the Lolita theme. That being said, this is one of Sweden's most progressive and talented authors, and Darling River definitely was an enchanting read.
